

DECIZIE

15 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas
Victor Burduh

judecând cererea de recurs declarată de către Roman Marcela,
 în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către
 Roman Marcela împotriva Societății Comerciale „Poduri Prim” S.R.L.,
 intervenienții accesorii Țerna Veaceslav și Rostovskaya Natalia, cu privire la
 încasarea datoriei la achitarea părții din profitul net, dobânzii de întârziere,
 prejudiciului efectiv cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum și
 compensarea cheltuielilor judiciare și,

acțiunea reconvențională intentată de către Societatea Comercială „Poduri
 Prim” S.R.L. împotriva Roman Marcela, cu privire la anularea procesului – verbal
 al adunării fondatorilor și compensarea cheltuielilor judiciare,

împotriva deciziei din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
 s-a respins apelul formulat de către Roman Marcela și s-a menținut hotărârea din 19
 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 2 ianuarie 2017, Roman Marcela a depus cerere de chemare în judecată
 împotriva S.C. „Poduri Prim” S.R.L., intervenienții accesorii Țerna Veaceslav și
 Rostovskaya Natalia, cu privire la încasarea datoriei la achitarea părții din profitul
 net, dobânzii de întârziere, prejudiciului efectiv cauzat de evoluția indicelui
 prețurilor de consum și compensarea cheltuielilor judiciare.

Esența litigiului constă în faptul că, la 11 decembrie 2012, adunarea generală
 a asociaților S.C. „Poduri Prim” S.R.L. a decis achitarea dividendelor asociatei
 Roman Marcela în mărime de 1 600 000 de lei, pe parcursului anului 2013, cu
 achitarea integrală până la 31 decembrie 2013. Măsură respectivă a fost adoptată
 prin procesul – verbal nr. 03/12 din 11 decembrie 2012, semnat de către toți asociații.
 Cu toate acestea, reclamanta nu a primit banii indicați supra.

Din raționamentele expuse, Roman Marcela a solicitat încasarea de la S.C. „Poduri Prim” S.R.L. a datoriei la achitarea dividendelor în mărime totală de 1 493 000 de lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 943 761,55 de lei și a prejudiciului efectiv în sumă de 386 944,77 de lei (vol. I, f. d. 138).

În același timp, reclamanta a cerut compensarea cheltuielilor judiciare, ceea ce include taxa de stat în mărime de 25 000 de lei, cheltuielile judiciare pentru asistență juridică în sumă de 2 912,4 lei și cheltuielile de citare a pârâtului și intervenientului accesoriu în cuantum de 68,16 de lei (vol. I, f. d. 138).

La 2 august 2017, S.C. „Poduri Prim” S.R.L. a intentat o acțiune reconvențională împotriva Roman Marcela, cu privire la nulitatea procesului – verbal nr. 03/12 din 11 decembrie 2012.

În opinia societății reclamante, procesul – verbal contestat reprezintă intenția asociatei Roman Marcela de a vinde partea socială pe care o deține la S.C. „Poduri Prim” S.R.L. în mărime de 25 % sau 1350 de lei. Pe această cale, pârâta nu a prezentat instanței de judecată actul juridic de înstrăinare a părții sociale în forma autentificată cerută de art. 25 alin. (9) din Legea nr. 135 din 14 iunie 2007. Prin urmare, potrivit art. 25 alin. (10) din Legea citată, orice clauză contrară prevederilor alin. (2) – (9) este nulă.

Pe baza celor relevate, S.C. „Poduri Prim” S.R.L. a solicitat declararea nulității procesului – verbal nr. 03/12 din 11 decembrie 2012 (vol. I, f. d. 149).

În cadrul examinării cauzei, Roman Marcela și S.C. „Poduri Prim” S.R.L. nu au recunoscut acțiunea îndreptate împotriva lor.

Prin hotărârea din 19 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea formulată de către Roman Marcela și acțiunea reconvențională avansată de către S.C. „Poduri Prim” S.R.L. au fost respinse ca fiind neîntemeiate (vol. I, f. d. 159, 161 – 163).

Împotriva acestui act de dispoziție, Roman Marcela a declarat apel, care a fost pus pe rol la 23 mai 2018 (vol. I, f. d. 184). În apărare, S.C. „Poduri Prim” S.R.L. a formulat o referință, solicitând respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii primei instanțe (vol. I, f. d. 192 - 194).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 17 octombrie 2018, a respins apelul declarat de către Roman Marcela și a menținut hotărârea din 19 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani (vol. I, f. d. 199 – 208).

La 12 ianuarie 2019, Roman Marcela, reprezentată de avocatul Bîrcă Valeriu, prin intermediul serviciului poștal, a declarat recurs împotriva deciziei din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 19 februarie 2018 a primei instanței, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie admisă acțiunea inițială.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurenta a afirmat că instanțele judecătorești au aplicat și au interpretat eronat normele de drept material. În special, critica recurentei s-a referit la art. 40 și art. 60 alin. (1) și (2) din Legea privind societățile cu răspundere limitată.

La 25 martie 2019, intimatul S.C. „Poduri Prim” S.R.L. a depus referință în întâmpinarea recursului, solicitând respingerea acestuia ca fiind inadmisibil (vol. II, f. d. 19 - 22).

În procedura de filtru, prevăzută de articolul 440 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul de judecată a constatat că obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Mandatul seria MA nr. 1059004 din 24 ianuarie 2017 dovedește împuternicirile legale ale avocatului Bîrca Valeriu de a reprezenta interesele recurente Roman Marcela, în special, de a ataca hotărârea judecătorească. Astfel, recursul este formulat de către subiectul căruia i s-a conferit dreptul dat, în baza art. 430 lit. a) din Codul de procedură civilă. În același timp, materialele cauzei confirmă că cererea nu a fost examinată anterior.

Cu privire la termenul de declarare a recursului, completul de admisibilitate a stabilit că decizia contestată a fost expediată părților la 8 noiembrie 2019 (vol. I, f. d. 209). Potrivit paginii web „Portalul instanțelor naționale de judecată”, hotărârea contestată a fost publicată la 13 noiembrie 2018. Totuși materialele cauzei nu conțin date referitoare la recepționarea adecvată a actului judecătoresc. În acest context, completul de judecată a reținut că recursul a fost predat la oficiul poștal la 12 ianuarie 2019, care constituie data depunerii actului de procedură la Curtea Supremă de Justiție, în acord cu art. 112 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Prin urmare, având în vedere circumstanțele evocate, cererea a fost înregistrată în limitele temporale prevăzute la articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În vederea respectării articolului 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată nu a identificat niciun indiciu care, la prima vedere, ar putea ridica probleme de drept de ordine publică specificate la alin. (3) din articolul citat. Mai mult, Roman Marcela nu a prezentat obiecții în privința acestui aspect procedural.

În aceeași ordine de idei, completul de filtru a verificat esența și temeiurile recursului, inclusiv dacă argumentele recurente referitoare la ilegalitatea deciziei atacate întrunesc criteriile formale din articolul 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Pe baza celor analizate, prin încheierea din 22 mai 2019 a Curții Supreme de Justiție, cererea menționată mai sus s-a considerat admisibilă pentru examinarea în fond (vol. II, f. d. 33).

Prin încheierea din 12 iunie 2019, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție a decis admiterea demersului recurentului cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 40 alin. (2) din Legea nr. 135 – XVI din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată (vol. II, f. d. 59 – 67).

La 3 octombrie 2019, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a declarat inadmisibilă sesizarea expusă mai sus. Curtea a constatat că norma materială contestată este conformă cu art. 23 din Constituție, îndeplinește exigența previzibilității, stabilește cu suficientă claritate întinderea drepturilor și obligațiilor destinatarilor și, ținând cont de scopul legitim urmărit, oferă o protecție adecvată împotriva arbitrariului (parag. 26). Mai mult, Curtea Constituțională a subliniat că textul de lege supus analizei nu afectează dreptul de proprietate al asociatului asupra părții sociale și nici asupra dividendelor repartizate, ci stabilește doar condițiile de exercitare al acestui drept (parag. 28). Astfel, normele din Legea sus-citată nu

constituie o ingerință disproporționată în raport cu scopul urmărit în exercitarea dreptului de proprietate (parag. 30).

În conformitate cu articolele 441 și 444 din Codul de procedură civilă, recursul s-a examinat de un complet de 5 judecători, fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs și referință au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. În realitate, opiniile lor vizează aspecte juridice tehnice care nu implică nicio revizuire a faptelor care ar putea necesita o audiere publică (a se vedea Mutu și Pachstein vs Elveția, 2 octombrie 2018, parag. 187). Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În esență, recurenta și intimatul au avut posibilitatea să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse. Cu titlu subsidiar, nici un participant nu a solicitat audierea publică a cauzei sale (a se vedea, *mutatis mutandis*, Auza Vilho Eskelinen și alții vs Finlanda, 19 aprilie 2007, parag. 72 – 75, Eriksson vs Suedia, 12 aprilie 2012, parag. 66, 72, Pönkä vs Estonia, 8 noiembrie 2016, parag. 33 – 34, decizia nr. 95 din 19 decembrie 2016 a Curții Constituționale, parag. 26 – 27).

Verificând decizia din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 17 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, în limitele controlului de legalitate, în raport de criticele invocate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că se impune respingerea recursului, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recurente, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza García Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84).

În conformitate cu articolul 432 alin. (2) lit. c) și alin. (4) din Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: c) a interpretat în mod eronat legea. De asemenea, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul lărgit notează că părțile au opinii diferite cu privire la faptul dacă Roman Marcela a deținut o speranță legitimă de a obține un avantaj patrimonial, și anume, de a beneficia de dividendele profitului net al societății distribuite conform procesului – verbal al adunării fondatorilor. În consecință, instanța de recurs este chemată să stabilească dacă situația juridică în care s-a aflat reclamanta - recurentă este de natură să-i permită să ceară încasarea sumelor din speță.

Esența articolelor 432 și 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă oferă instanței de recurs competența de a efectua un control al legalității deciziei atacate, nu și a temeiniciei acesteia. Astfel, se vor reține circumstanțele de fapt, privite în ansamblu, care au fost prezentate de părți și stabilite de instanțele de judecată în fazele procesual anterioare, cu excepția situației în care constatările lor pot fi considerate arbitrare sau vădit nerezonabile în acord cu art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

În speță, la 6 octombrie 2005, a fost constituită S.C. „Poduri Prim” S.R.L., iar în calitate de asociați figurează: Roman Marcela – 25 %; Rostovskaya Natalia – 25 % și Țerna Veaceslav – 50 % (vol. I, f. d. 15).

Potrivit Raportului financiar de profit și pierderi în perioada 1 ianuarie 2011 – 31 decembrie 2011, S.C. „Poduri Prim” S.R.L. avea pierderi financiare în sumă de 769 052 de lei. Aceste date au fost prezentate oficial Inspectoratului Fiscal și Întreprinderii de Stat „Statistica”. Totodată, societatea intimată avea un credit bancar nerambursat de 3 739 801 de lei. La finele anului 2011, suma totală a acestuia era de 2 018 302 lei (vol. I, f. d. 69 – 70).

Până la 4 august 2011, Roman Marcela era directorul S.C. „Poduri Prim” S.R.L. La data menționată, recurenta a fost eliberată din funcție și transferată în funcția de director financiar (vol. I, f. d. 117).

În baza procesului – verbal nr. 10/11 din 7 noiembrie 2011, asociații S.C. „Poduri Prim” S.R.L. au hotărât contractarea de la B.C. „Victoriabank” S.A. a unei linii de credit în sumă de 2 800 000 de lei pe un termen de 24 luni pentru completarea mijloacelor circulante și efectuarea plăților curente. Decizia a fost luată unanim de către asociați (100 %) (vol. I, f. d. 118). În mod corespunzător, contractul de credit nr. LC – 7 a fost încheiat la 21 noiembrie 2011 (vol. I, f. d. 128 – 129).

Potrivit punctului 11.2 din contractul pre-citat, părțile contractante au stabilit că „Fără acordul Băncii, Debitorul nu este în drept: e) să achite dividende sau alte plăți în favoarea fondatorilor sau altor creditori până la onorarea deplină a obligațiunilor față de Bancă” (vol. I, f. d. 128 – 129).

Prin procesul-verbal nr. 01/12 din 6 februarie 2012, adunarea generală a asociaților S.C. „Poduri Prim” S.R.L. a hotărât repartizarea dividendelor în mărime de 3 000 000 de lei deținătorilor de cote – părți din capitalul social pentru anul 2008 proporțional acestor cote – părți, și anume: Țerna Veaceslav - 1 500 000 de lei (50 %); Roman Marcela – 750 000 de lei (25 %) și Rostovskaya Natalia – 750 000 de lei (25 %) (vol. I, f. d. 113).

La 11 decembrie 2012, adunarea generală a asociaților S.C. „Poduri Prim” S.R.L. a decis achitarea dividendelor asociatei Roman Marcela în mărime totală de 1 600 000 de lei, pe parcursul anului 2013, cu achitarea integrală până la data de 31 decembrie 2013. Modalitatea de achitare a dividendelor a fost stabilită prin transfer bancar la contul indicat de companie. Potrivit punctului 3, după achitarea ultimei tranșe, asociata Roman Marcela se obligă ca să cedeze în termen de 5 zile la prețul nominal cele 25 % (1350 de lei), ce le deține la S.C. „Poduri Prim” S.R.L., după următorul algoritm: Rostovskaya Natalia – 15 % (810 lei) și Țerna Veaceslav – 10 % (540 lei). Mai mult, punctul 4 a specificat că recurenta nu va mai avea pretenții la partea socială din capitalul social, de ordin financiar, administrativ către societatea intimată. La îndeplinirea condițiilor prevăzute în punctul 3, S.C. „Poduri Prim”

S.R.L. va avea următoarea componență a asociaților: Țerna Veaceslav - 60 % (3240 de lei) și Rostovskaya Natalia – 40 % (2 160 de lei) (vol. I, f. d. 11 – 12).

Prin ordinul directorului S.C. „Poduri Prim” S.R.L. Țerna Veaceslav nr. 05/13 din 2 ianuarie 2013, Roman Marcela a fost demisă din funcția de director financiar, fiind desfăcut contractul individual de muncă (vol. I, f. d. 119).

Potrivit versiunii furnizate de Roman Marcela, ea a primit de la intimat doar 107 000 de lei din totalul sumei de 1 600 000 de lei. Suma respectivă a fost achitată pe părți, și anume, la 28 decembrie – 7 000 de lei; 13 septembrie 2016 – 20 000 de lei; 10 noiembrie 2016 – 30 noiembrie 2016 și 28 decembrie 2016 – 50 000 de lei. Totodată, aceasta a sugerat că, în perioada 1 ianuarie 2013 - 31 decembrie 2013, S.C. „Poduri Prim” S.R.L. nu i-a achitat nicio plată în scopul executării obligațiilor de plată a dividendelor în baza procesului-verbal nr. 03/12 din 11 decembrie 2012. În mod corespunzător, suma datoriei este de 1 493 000 de lei (vol. I, f. d. 7).

Rapoartele financiare pentru anii 2013 – 2015 denotă că profitul societății intimatate nerepartizat al anilor precedenți oscila de la 3 845 891 (anul 2015) până la 6 978 245 (anul 2013). Cu toate acestea, societatea înregistra pierdere netă. Spre exemplu, în anul 2013, aceasta a fost de 1 616 430 de lei; în anul 2014 – 691 934 de lei și în anul 2015 – 829 390 de lei (vol. I, f. d. 104 – 112).

La 10 decembrie 2014, Roman Marcela și Rostovskaya Natalia au încheiat contract prealabil de vânzare – cumpărare a părții sociale din capitalul social al S.C. „Poduri Prim” S.R.L. Prețul de vânzare – cumpărare a unei fracțiuni din partea socială a fost de 800 000 de lei. Contractul propriu – zis urma a fi încheiat până la 31 decembrie 2015 (vol. I, f. d. 132 – 133).

La 16 decembrie 2016, procesul – verbal nr. 27/16 a adunării fondatorilor S.C. „Poduri Prim” S.R.L. atestă că asociații nominalizați au discutat procesele – verbale ale fondatorilor pentru perioada 2012 – 2016, iar asociata Roman Marcela nu are și nu va avea pretenții de natură juridică către conducerea societății pentru perioada indicată (vol. I, f. d. 131).

În astfel de circumstanțe, Roman Marcela a cerut instanțelor de judecată încasarea de la S.C. „Poduri Prim” S.R.L. a sumei de 1 493 000 de lei și alte plăți aferente obligației principale, inclusiv prejudiciul efectiv.

Instanța de recurs învederează că, atât prima instanța, cât și instanța de apel, fiind investite cu judecarea prezentei pricini, au hotărât că pretențiile înaintate de Roman Marcela sunt neîntemeiate și au respins integral acțiunea, după caz, au respins cererea de apel.

Cu privire la fond, instanța de apel a preluat motivarea primei instanțe.

La această etapă, instanțele ierarhic inferioare au stabilit că rapoartele financiare pentru anul 2011 și contractarea de la B.C. „Victoriabank” S.A. a unei linii de credit demonstrează perioada fiscală dificilă la S.C. „Poduri Prim” S.R.L. De asemenea, achitarea unor dividende era posibilă doar cu acordul B.C. „Victoriabank” S.A. în temeiul punctul 11.2 lit. e) din contractul de credit nr. LC – 7 din 21 noiembrie 2011. În context, plata dividendelor a fost stabilită după încheierea contractului sus – menționat, ceea ce face imposibilă achitarea lor. La fel, instanțele de judecată au reținut că soldul curent al S.C. „Poduri Prim” S.R.L. la 11 decembrie 2012 constituia 19 921,28 de lei. Astfel, societatea intimată a fost în imposibilitate financiară de a hotărî distribuirea profitului net între asociați.

Instanțele ierarhic inferioare s-au călăuzit de art. 39 alin. (1) – (3) și art. 40 alin. (1) și (2) din Legea privind societățile cu răspundere limitată. În plus, s-a făcut referire la punctul 12 din actul de constituire al S.C. „Poduri Prim” S.R.L.

Împotriva acestor raționamente juridice, Roman Marcela a susținut că instanțele de judecată nu au ținut cont că plata dividendelor în beneficiul ei nu se referă anume la perioada anului 2011. Or, instanțele trebuiau să ia în calcul perioada de gestiune curentă a anului 2012, atunci când a fost adoptat procesul – verbal nr. 03/12 din 11 decembrie 2012. De fapt, datele financiare demonstrează că, în anii 2013 – 2015, S.C. „Poduri Prim” S.R.L. dispunea de profit suficient nerepartizat al anilor precedenți. În același timp, recurenta a sugerat că instanțele au constatat greșit că decizia din procesul – verbal nr. 03/12 din 11 decembrie 2012 îmbracă forma unei hotărâri în acord cu art. 39 alin. (2) din Legea privind societățile cu răspundere limitată.

Referitor la existența contractului de credit, recurenta a sugerat că termenul de rambursare a sumei împrumutate a expirat la 21 noiembrie 2013, fiind respectate toate condițiile contractuale. De altfel, S.C. „Poduri Prim” S.R.L. dispunea de suficiente resurse financiare pentru a achita dividendele.

În apărarea sa, intimatul S.C. „Poduri Prim” S.R.L. a reiterat argumentele invocate de instanțele naționale expuse în hotărârile judecătorești contestate. Totodată, intimatul a menționat că suma din speță nu reprezintă dividende, dar constituie costul vânzării cotei – părți de 25 %. Așadar, recurenta s-a adresat în instanța de judecată, numai după eșuarea vinderii părții sociale către asociații Rostavoskaya Natalia și Țerna Veaceslav.

Pornind de la argumentele recurente și intimatului, instanța de recurs va raporta circumstanțele prezentate mai sus la normele de drept material în redacția caracteristică perioadei în vigoare la data faptelor. Termenul vizat a fost calculat de la încheierea procesului – verbal nr. 03/12 din 11 decembrie 2012. Astfel, litigiul se va axa pe Legea nr. 135 – XVI din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată și Codul civil până la republicarea din 1 martie 2019. În plus, instanța de judecată va trebui să se asigure că în cazul de față Curtea de Apel Chișinău a îndeplinit condiția unei examinări efective și a oferit un răspuns specific și explicit mijloacelor hotărâtoare pentru rezultatul procesului (a se vedea, în contrast, Lebedinschi vs Moldova, 16 iunie 2015, parag. 31, 35 – 36; Nichifor vs Moldova, 20 septembrie 2016, parag. 29 – 31).

Conform art. 25 alin. (1) și (9) din Legea nr. 135 – XVI din 14 iunie 2007, partea socială sau o fracțiune a părții sociale poate fi înstrăinată liber soțului, rudelor și afinilor în linie dreaptă fără limită și în linie colaterală pînă la gradul doi inclusiv, celorlalți asociați și societății, dacă actul de constituire nu prevede altfel.

Alineatul 9 din articolul citat prevede că actul juridic de înstrăinare a părții sociale se autentifică notarial

Potrivit art. 39 alin. (1) și (2) din Legea pre-citată, societatea distribuie anual profitul net înregistrat după achitarea impozitelor și altor plăți obligatorii, dacă actul de constituire nu prevede altfel. Hotărîrea privind determinarea părții profitului net care urmează a fi distribuită se adoptă de adunarea generală a asociaților. Profitul net se distribuie proporțional mărimii părții sociale. Modul de distribuire a profitului

net al societății poate fi modificat prin hotărârea adunării generale a asociaților, care se adoptă cu votul unanim al asociaților.

Articolul 40 alin. (1) și (2) din aceeași lege a specificat că societatea nu este în drept să adopte hotărâre privind distribuirea profitului net între asociați: (a) pînă la vărsarea integrală a aporturilor; (b) dacă, în urma distribuirii profitului net, valoarea activelor nete ale societății va deveni mai mică decît suma capitalului social și capitalului de rezervă. Societatea nu este în drept să plătească asociaților profitul net a cărui distribuire s-a hotărât la adunarea generală a asociaților dacă, la momentul achitării, societatea este în stare de insolvabilitate sau poate ajunge în această stare în urma distribuirii acestuia.

Colegiul lărgit notează comportamentul recurentei pe parcursul perioadei anilor 2013 – 2017, care nu a întreprins nicio acțiune împotriva acționarilor pentru a recupera pretinsa datorie pînă în anul 2017. Instanța de judecată consideră că o așteptare de circa 4 ani nu a fost justificată. În mod notabil, materialele cauzei nu conțin date referitoare la încercările ei de a pune în executare pretinsa obligație în cadrul adunărilor fondatorilor. Or, spre exemplu, la 16 decembrie 2016, procesul – verbal nr. 27/16 a adunării fondatorilor S.C. „Poduri Prim” S.R.L. atestă că asociații au discutat procesele – verbale ale fondatorilor pentru perioada 2012 – 2016, iar asociata Roman Marcela a contrasemnat că nu are pretenții de natură juridică către conducerea societății pentru perioada indicată (vol. I, f. d. 131). Motivele care au condus la schimbarea bruscă a comportamentului, anume, intentarea unei acțiuni civile împotriva S.C. „Poduri Prim” S.R.L., nu au fost explicate convingător pe parcursul cauzei. În atare condiție, principiul protecției buneii – credințe nu a fost respectat de către recurentă.

Pe de altă parte, conform procesului-verbal nr. 01/12 din 6 februarie 2012, adunarea generală a asociaților S.C. „Poduri Prim” S.R.L. a hotărât repartizarea dividendelor în mărime de 3 000 000 de lei deținătorilor de cote – părți din capitalul social pentru anul 2008 proporțional acestor cote – părți, și anume: Țerna Veaceslav - 1 500 000 de lei (50 %); Roman Marcela – 750 000 de lei (25 %) și Rostovskaya Natalia – 750 000 de lei (25 %) (vol. I, f. d. 113). Prin urmare, instanța de recurs reține că plata acestor sume de bani a fost acceptată și adoptată pentru perioada de gestiune a anului 2008. De fapt, instanța de judecată opinează că adunarea asociaților nu a manifestat voință de a plăti dividende pentru următorii ani or, alte hotărâri ce-ar viza achitarea unor asemenea sume sau pentru alți ani nu au fost furnizate de către Roman Marcela. În mod corespunzător, se atestă ca fiind irelevant, argumentul recurentei potrivit căruia datele financiare demonstrează că, în anii 2013 – 2015, S.C. „Poduri Prim” S.R.L. dispunea de profit suficient nerepartizat al anilor precedenți. În plus, nu există alte date care ar putea demonstra că au fost ignorate sau lezate interesele asociatei Roman Marcela.

De altfel, spre deosebire de procesul – verbal nr. 03/12 din 11 decembrie 2012, adunarea fondatorilor S.C. „Poduri Prim” S.R.L. din 6 februarie 2012 a statuat expres distribuirea profitului net deținătorilor de cote-sociale în capitalul social pentru anul 2008 proporțional cotelor-părți deținute. Acțiunile fondatorilor se încadrează perfect în limitele art. 39 alin. (1) din Legea nr. 135 – XVI din 14 iunie 2007. Totodată, reieșind din prevederile acestui articol, Colegiul judiciar reține că procesul – verbal nr. 03/12 din 11 decembrie 2012 nu cuprinde anul exact pentru

care societatea urma să distribuie profitul net înregistrat și modul de distribuire a acestuia.

În astfel de circumstanțe, Colegiul judiciar este de părere că instanțele ierarhic inferioare au stabilit just că procesul – verbal nr. 03/12 din 11 decembrie 2012 nu îmbracă forma unei hotărâri de împărțire a profitului anual în sensul art. 39 alin. (1) din Legea sus – citată. Concluziile instanțelor de judecată nu au putut fi contrazise prin argumente fiabile de către recurentă. În orice caz, nu orice hotărâre adoptată de adunarea fondatorilor poate fi catalogată ca fiind una de distribuire a profitului anual.

Pe această cale, Colegiul judiciar subliniază că nu atestă nici un motiv să se abată de la concluziile din decizia din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 19 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani. Astfel, instanțele de judecată au respins, în mod legal, acțiunea și, după caz, cererea de apel formulată de către Roman Marcela.

Deopotrivă cu cele menționate, raționamentele de fapt și de drept ale deciziei instanței de apel au fost expuse detaliat. Totuși, pentru a nu ignora observațiile recurente și circumstanțele speciale ale cauzei (a se vedea, în contrast, *Bochan vs Ucraina*, 3 mai 2007, parag. 84), instanța de judecată a reexaminat problema de drept și a fost de acord cu raționamentul instanței de apel, care a fost completat în faza de recurs pentru a înlătura orice dubiu cu privire la legalitatea actelor judecătorești. În esență, punctul de vedere al recurente Roman Marcela oferit în această fază nu a putut modifica concluziile anterioare (a se vedea *Ruminski vs Suedia*, 2 mai 2017, parag. 32 – 33).

Pe baza celor prezentate, instanța de recurs constată că instanța de apel a determinat corect caracterul raportului juridic dintre părți și legile aplicabile soluționării pricinii, cu completările de rigoare, și admisibilitatea acțiunii, fiind respectate articolele 238, 239 și 240 din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, observațiile recurente au fost ascultate, iar instanțele de judecată au răspuns la toate argumentele esențiale ale cauzei (a se vedea deciziile de inadmisibilitate în cauzele *Victor Harovschi vs Moldova*, 18 noiembrie 2008; *Fundația pentru Copii Speranța vs Moldova*, 17 octombrie 2017 sau *Calancea și alții vs. Moldova*, 6 februarie 2018, parag. 20, 34 – 35).

Având în vedere problemele de drept ridicate în speță, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul avansat de către Roman Marcela.

În conformitate cu articolul 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Roman Marcela.

Se menține decizia din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 19 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Roman Marcela împotriva Societății Comerciale „Poduri Prim” S.R.L., intervenienții accesorii Țerna Veaceslav și Rostovskaya Natalia, cu privire la încasarea datoriei la achitarea părții din profitul net, dobânzii de întârziere, prejudiciului efectiv cauzat de evoluția

indicelui prețurilor de consum și compensarea cheltuielilor judiciare și, acțiunea reconvențională intentată de către Societatea Comercială „Poduri Prim” S.R.L. împotriva Roman Marcela, cu privire la anularea procesului – verbal al adunării fondatorilor și compensarea cheltuielilor judiciare.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Maria Ghervas

Victor Burduh